

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

EXPUNERE DE MOTIVE

Practică socială indezirabilă, cerșetoria induce în conștiința colectivă o puternică perceptie negativă, făcând parte din grupul infracțiunilor care aduc atingere unor relații de conviețuire socială.

În materie penală cerșetoria reprezintă „*fapta persoanei care, având capacitatea de a munci, apelează în mod repetat la mila publicului, cerând ajutor material*”.

În bazele de date ale Poliției Capitalei figurează din 2005 până în prezent, aproximativ 1000 de persoane care cerșesc în mod obișnuit pe raza municipiului Bucuresti (circa 600 sunt stabili, iar restul, sezonieri), cele mai multe dintre acestea având domiciliul în zonele limitrofe. Capitala deține prima poziție în ceea ce privește numărul cerșetorilor, pentru că aici există și cele mai mari oportunități de supraviețuire.

Există o tendință a cetățenilor de a direcționa cauzalitatea acestui fenomen spre factori de natură socio-economică, astfel încât deseori sunt ignorate informările reprezentanților Ministerului Administrației și Internelor care atenționează că un cerșetor ajunge să câștige până la 5.000 de

lei lunar sau faptul că în spatele lor funcționează adevărate rețele de traficanți.

De cele mai multe ori, pentru a sensibiliza cetățeanul, cerșetorii invocă nevoi sociale, situații critice în familie, exploatază handicapuri fizice sau traume psihice. O parte dintre aceștia beneficiază însă de măsuri de protecție socială, iar uneori și de ajutorul unor organizații neguvernamentale ce au obiect de activitate asistență socială.

Fenomenul, aflat în țara noastră în plină ascensiune, riscă să atingă cote alarmante, cu atât mai mult cu cât Noul Cod Penal a renunțat la incriminarea cerșetoriei, dar a propus două incriminări noi, conexe cerșetoriei, adică exploatarea cerșetoriei practicate asupra unui minor sau unei persoane cu dizabilități și folosirea unui minor de către majorul care poate munci, pentru a obține bani din partea publicului. Astfel, tolerați în stradă de autorități și cu concursul unui segment al populației, care, dând bani din milă încurajează acest fenomen, nimici nu va fi încurajat să caute alte soluții pentru supraviețuire.

Conform reglementărilor actuale în vigoare, deși cerșetoria este considerată infracțiune, practica instanțelor a dovedit că numărul condamnărilor în acest sens este mult redus, probabil pe considerentul că fapta de cerșetorie nu prezintă pericol social. Amenziile aplicate de autorități celor care cerșesc ajung de multe ori în faza de prescriere, respectivii cetățeni neputând fi execuții de administrațiile finanțelor publice întrucât nu dețin bunuri înregistrate pe numele lor.

Din această perspectivă, consider că prin adoptarea acestei propuneri legislative s-ar realiza responsabilizarea opiniei publice cu privire la consecințele încurajării cerșetoriei și s-ar putea contracara astfel de comportamente care aduc atingere ordinii publice, într-o țară pe care o dorim la standarde europene de civilizație.

Inițiator,

Deputat ȘTEFAN PIRPILIU

